



בתי המשפט

פ 007859/07
תאריך: 02/04/2009

בית משפט השלום תל אביב-יפו
כבוד השופטת גיליה רביד

בעניין:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

עו"ד בילנקה

נ ג ד

דיין יוסף

נאשם

עו"ד רפפורט אלון

ע"י ב"כ עו"ד

גזר-דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה, ניסיון גניבה, חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות.

עניינו של תיק זה-כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין-בתוכנית פלילית שבה היו מעורבים גורמים שונים בלתי ידועים, שאחד מהם היה הנאשם, לביצוע מעשי מרמה וגניבה מורכבים באמצעות רשת האינטרנט. במסגרת התוכנית שהנאשם היה אחד ממבצעי, בוצעו במספר רב של הזדמנויות חדירות באמצעות האינטרנט לחשבונות של לקוחות בנק לאומי ובנק הפועלים, תוך פגיעה בפרטיותם, כאשר בחלק מאותם מקרים, כמפורט באישומים 1-4, הועברו מחשבונות לקוחות בנק לאומי סכומי כסף שונים לחשבונות של צדדים שלישיים. בדרך זו נגנב סך כולל של כ- 72,000 ₪.

2. הנאשם הוא בן 49 שנים וככל שניתן ללמוד מגיליון הרשעותיו הקודמות, ב- 20 השנים האחרונות הוא לא חדל מלהסתבך, פעם אחר פעם, בביצוע עבירות שונות ומגוונות ביניהן עבירות אלימות, הדחה בחקירה, מסירת ידיעות כוזבות, סרסרות לזנות, סמים מרמה, גניבה ועבירות לפי חוק המחשבים.

לאחרונה בשנת 2008 נדון הנאשם לריצוי מאסר בפועל בן 16 חודשים בגין עבירות מרמה זיוף, הונאה ב כרטיס חיוב, קשירת קשר לביצוע עוון וחדירה למחשב (ת"פ 7713/06 בימ"ש שלום ת"א).

כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 10 חודשים שהוטל עליו בת"פ 9414/04 של בימ"ש שלום ת"א שהינו בר הפעלה בעניינו.



בתי המשפט

פ 007859/07
תאריך: 02/04/2009

בית משפט השלום תל אביב-יפו
כבוד השופטת גיליה רביד
בפני:

3. עתירת התביעה היא להשתת עונש מאסר בפועל ממושך, הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

בנימוקה ציינה ב"כ התביעה בראש ובראשונה את חומרת העבירות שביצע הנאשם ואת תחומן הרב. מדובר בעבירות שבוצעו לאורך תקופה של כ-5 שבועות, במספר רב של הזדמנויות שכל אחת מהן מהווה פעילות עבריינית נפרדת שהעונש בצידה 5 שנות מאסר. התובעת הצביעה על כך שחברו יחד בתיק זה עבירות משני רובדי עבריינות שונים שנושקים זה לזה. תחום אחד הוא תחום עבירות המרמה והגניבה, דהיינו הונאת הבנקים ושליחת יד בכספי בעלי החשבונות, והתחום השני הוא תחום עבריינות המחשבים, דהיינו החדירה שלא כדין לחשבונות הלקוחות תוך שימוש ברשת האינטרנט ותוך פגיעה בפרטיותם של הלקוחות. מעשי הנאשם אינם מסתכמים רק בהונאת הבנק וגניבת כספי הלקוחות הספציפיים שלחשבונותיהם הוא חדר, אלא טמונה בהם פגיעה בחיי המסחר והבנקאות בעידן הטכנולוגי של ימינו עקב אובדן אמון הציבור בטכנולוגיה זו והן פגיעה של ממש בפרטיותם של הלקוחות שבוודאי לא ראו נחת מכך שענייניהם נחשפו לעיני הנאשם וחבורתו. לדברי ב"כ התביעה, האינטרס הציבורי מחייב במקרה כזה הבעת מסר עונשי רציני ומחמיר הן כדי להרחיק את הנאשם מהציבור ולמנוע הישנות המעשים על ידו, והן למען הרתעתו והרתעת הציבור.

הדבר נכון במיוחד, לדברי ב"כ התביעה, לנוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם, עד שניתן לכנות את הנאשם עבריין מרמה סדרתי ולומר עליו, שבשנים האחרונות הוא הפך את המרמה לדרך חיים. בעניין זה הדגישה התובעת, כי הנאשם ביצע את העבירות דכאן בעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, בעת שהתנהל כנגדו הליך פלילי בתיק 7713/06 בגין עבירות דומות וחרף העובדה שהוא היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית מוחלט שאותם הוא הפר בצורה בוטה ובעזות מצח.

עוד נטען לחומרה, שהנאשם לא השיב את כספי הגניבה, לא שיתף פעולה עם רשויות החקירה, לא חשף את חבריו לקשר הפלילי ולא הביע חרטה לאורך כל ההליך הפלילי שאותו הוא בחר לנהל.

ב"כ התביעה הוסיפה וטענה, כי אין לנכות מימי המאסר שיושתו על הנאשם בתיק זה את תקופת מעצרו שבין 7.11.07 ל-12.3.08 (תקופה שבה שהה במעצר הן בתיק זה והן בת"פ 7713/06), שכן זו כבר נוכתה במסגרת גזר הדין באותו תיק. עוד עתרה שלא לנכות את התקופה שבין 12.3.08 ועד 29.4.08 תקופה שבה אומנם שהה הנאשם במעצר עד תום ההליכים בתיק זה אך גם ריצה במקביל את עונש המאסר בת"פ 7713/06.

4. ב"כ הנאשם עתר להתחשב לעניין העונש בראש ובראשונה בעובדה שהנאשם הוא היחיד שנותן היום את הדין בגין הפרשה הנוכחית. מציאות זו צריכה לשמש נסיבה לקולא לא



בתי המשפט

פ 007859/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 02/04/2009

בפני: כבוד השופטת גיליה רביד

רק משום שלגבי חלק מהעבירות הנאשם הורשע מכוח דיני השותפות, כמבצע בצוותא, אלא משום שהמשטרה לא עשתה די כדי לאתר את שותפיו ולבסס ראיות נגד אותם צדדים שלישיים שקיבלו את כספי הגניבה.

עוד ביקש הסנגור לקחת בחשבון את העובדה שסכום הגניבה בנסיבות העניין לא היה גדול וגם אין כל אינדיקציה כמה מתוכו הגיע לכיסו של הנאשם, אם בכלל. מאחר שהתביעה לא הוכיחה שהנאשם קיבל לידיו סכום כלשהו מכספי הגניבה, אלא הורשע מכוח דיני השותפות, יש ליהנות אותו מן הספק לעניין טובת ההנאה שצמחה לו.

עוד נטען, כי מבלי להקל ראש בעבירה של פגיעה בפרטיות, בנסיבות תיק זה היא הייתה מינורית בלבד, שכן לא רק שאין אינדיקציה ברורה לאיזו אינפורמציה בדיוק נחשף הנאשם עת חדר לחשבונות המתלוננים, אלא שברי שלא מדובר באינפורמציה אינטימית.

ככל שהדבר מתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עתר בא כוחו לקחת בחשבון את העובדה שהוא אב לשלושה ילדים אשר זקוקים לו ולתמיכתו, כפי שפורט בעדויותיהם של בנו וחברתו לחיים שהעידו כעדים לעונש. עוד נטען, כי יש להתחשב בעובדה שהנאשם היה בעבר איש עסקים, שירת בצה"ל ואף תרם לקהילה. הסנגור הזכיר את פעילותו הציבורית של הנאשם שהיה ממקימי עמותת "מאה", עמותה המסייעת לילדים חולים ונזקקים.

ב"כ הנאשם עתר לנכות מתוך תקופת המאסר שתיגזר על הנאשם את כל התקופה שבה שהה הנאשם בתיק זה במעצר.

5. לעונשו של הנאשם העידו בנו אדם שמעון, חברתו לחיים אלה פינטיסוב ומיכאל קפלן שפעל עמו בעמותת "מאה". בנו הציג אותו טוב וחיובי אשר הוא ואחיו הצעירים עדיין זקוקים לו ולעצתו הטובה. כן סיפר, שהנאשם תרם כספים לישיבה בה הוא לומד. אלה פינטיסוב העידה כיצד הנאשם הפך דמות אב לבנה ועד כמה הוא חסר לו. מיכאל קפלן תיאר את תרומתו של הנאשם לעמותה שבה עשה לילות כימים בפעילות למען הילדים.

6. קשה שלא להסכים עם טיעוני ב"כ התביעה, כי בפנינו מסכת של עבירות חמורות ומתוחכמות שבוצעו באופן שיטתי ובתכנון מראש. הנאשם, יחד עם הגורמים העבריינים שאליהם חבר, הצליחו בשיטותיהם המתוחכמות לא רק לחדור לחשבונות הבנק של המתלוננים ולמשוך מהם כספים במרמה, אלא גם להסוות היטב את עקבותיהם תוך שימוש בטכנולוגיה מתקדמת. משיכות הכספים בוצעו מבתי קפה אינטרנט, המספרים שאותרו הובילו אל שרתים בחו"ל וגם העברות הכספים בוצעו אל חשבונות של אנשים זרים שנענו למודעות בעיתון כדי לקבל הלוואה. לא בכדי, פרט לנאשם, לא הצליחו רשויות החקירה לאתר אף לא אחד משותפיו של הנאשם לעבירה, בעוד הוא מצדו ממלא



בתי המשפט

פ 007859/07

תאריך: 02/04/2009

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כבוד השופטת גיליה רביד

פיו מים בחקירתו ואינו מהסס לשקר לחוקריו. אומנם נכון, שכיום המציאות היא שהנאשם עומד יחידי לדין בפרשה זו, אך קשה להאשים דווקא את רשויות החקירה במציאות זו.

החומרה הגלומה במעשי הנאשם ושותפיו אינה מסתכמת רק בעצם שליחת היד בכספי הזולת תוך הונאת הבנק- מעשים חמורים לכשעצמם אשר ראוי לגנותם ולהעניש חמורות בגינם-אלא בגלל הדרך והשיטה בהם בוצעו המעשים, תוך שנכרכות בתוכם עבירות מחשב, לרבות חדירה לחומר מחשב.

בשנים האחרונות מייחסים בתי המשפט חומרה רבה וייחודית לעבירות מחשב, הן משום הקושי הרב לחשוף עבירות אלה, הן משום הפוטנציאל העצום שקיים לבצע עבירות שונות ומגוונות באמצעות המחשב והן משום פוטנציאל הנזק הרב שקיים בהן לחיי הכלכלה, המסחר והבנקאות.

נקבע כבר בפסיקה, כי מקום שעבירות דוגמת זו שבפנינו מצליחות להיחשף ולהתגלות, שומה על בית המשפט לנקוט אמצעים עונשיים מכבידים שיהא בהם מסר מרתיע וברור לעבריינים בפוטנציה לפיו בתי המשפט וחברה מתוקנת לא יוכלו להשלים עם מעשים אלה שפגיעתם בחיי הכלכלה והמסחר הם גדולים (ראה ת"פ 40206/05 (מחוזי ת"א מדינת ישראל נגד קרוכמל-לא פורסם). אכן, כטענת ב"כ הנאשם, הבנקים שוקדים כל העת על שכלול אמצעי האבטחה כדי לנטרל את הפרצות ברשת האינטרנט וכדי שאמון הציבור באמצעי זה לא יאבד, אך הצורך לעשות כן, כפועל יוצא ממעשיהם הפוגעניים של עברייני מחשב, כרוך בעלויות כספיות כבדות שבסופו של יום מגולגלות על הציבור הרחב.

לא זו אף זו, לא ניתן להתעלם מהפגיעה בפרטיותם של המתלוננים כתוצאה מהחדירה לחשבונות הבנק שלהם. נכון שלא מדובר במידע אינטימי מטיבו, כפי שציין הסנגור, אך גם אין לראות את הפגיעה כזניחה. נושא הסודיות הבנקאית הוא עניין בעל חשיבות מיוחדת בחברה, ולא בכדי, הבנקים מקפידים ומחויבים על שמירתו. מצבו הכספי של אדם הוא עניין פרטי ועצם החדירה לתחום הפרט היא פגיעה שאין להקל בה ראש.

7. שיקול נוסף ונכבד לחומרה קיים במקרה זה מעצם העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בעת שהיה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא. לא רק שהנאשם לא היסס בעזות מצח לעזוב את מגדל העמק שבה היה אמור לשהות על פי צו בית המשפט ולעקור לבית חברתו לחיים בלוד, תוך שהוא מפר את האמון שבית משפט ניתן בו, אלא שתוך כדי כך



בתי המשפט

פ 007859/07
תאריך: 02/04/2009

בית משפט השלום תל אביב-יפו
כבוד השופטת גיליה רביד : בפני:

- האין לבצע עבירות חמורות נוספות כמשתקף בתיק זה, תוך שהוא משתמש במעצר הבית כמעין אליבי, מתוך הערכה שלא ניתן יהיה לקשר בינו לבין כתובת חברתו בלוד. יש בזאת כדי ללמד שאין מורא החוק על הנאשם, כי בחר בדרך המרמה והעבריינות כדרך חיים וכי כל הצהרותיו בעבר לבית משפט, לפיהן למד את לקחו וכי אין כל סיכוי שיעבור עבירות נוספות (ראה פרוטוקול בת"פ 9414/04 עמ' 7 ש' 20) - היו מן השפה ולחוץ.
8. כאמור, לנאשם הרשעות קודמות למכביר בגין עבירות שונות, לרבות בעבירות מרמה ומחשבים והוא אף ריצה תקופות מאסר לתקופות לא מבוטלות של 27 חודשים ו- 16 חודשים. עם זאת, ככל שניתן לראות, לא אחת בתי המשפט נתנו לנאשם הזדמנות לשנות את דרכיו, בין על ידי ענישה מתונה ומותנית והן על ידי העמדתו בפיקוח שירות מבחן. לא היה בכל אלה כדי לשנות את דרכיו של הנאשם ולהרתיעו מהסתבכויות פליליות.
9. אכן כטענת הסנגור, אין אינדיקציה ראייתית ברורה לכך שכספי הגניבה, כולם או מקצתם, הגיעו לנאשם, אך אין לעובדה זו משמעות עונשית משמעותית בנסיבות המקרה הנוכחי. אין מחלוקת בדבר העובדה שעשרות אלפי שקלים אכן נמשכו ונגנבו מתוך חשבונות המתלוננים השונים. הנאשם היה אחד מהחבורה שאליה הגיעו סכומים אלה, סכומים שלא נמצאו ולא הושבו. לא רק שמבחינה משפטית, הנאשם אחראי לגניבה כולה ואין נפקא מינה מה הייתה טובת ההנאה האישית הספציפית שלו, הרי שהדעת נותנת שלנאשם הייתה גם הייתה טובת הנאה מהצטרפותו לתוכנית הפלילית הני"ל, שאחרת לא היה מבצעה.
9. איני מתעלמת מהעובדה שהיות הנאשם מאחורי סורג ובריח, תוך שהוא מורחק מבני משפחתו פוגעת בהם וגורמת להם סבל. הדבר נכון תמיד לגבי כל מי שדינו נגזר למאסר. איני מתעלמת גם מדברי העד קפלין באשר לפעילותו המבורכת של הנאשם בעמותת "מאה". אלא שנימוקים וטיעונים אלה אינם יכולים להיות שקולים כנגד מעשיו החמורים והפסולים של הנאשם, כמשתקף בתיק זה ובגיליון הרשעותיו הקודמות.
10. ככל שהדבר מתייחס לניכוי ימי המעצר: מאחר שאין חולק, כי במסגרת ת"פ 7713/06 נלקחה בחשבון התקופה שבין 7.11.07 ל-12.3.08 שבה שהה הנאשם במעצר בשני התיקים, ברי שאין מקום לנכותה בשנית. עתירת ב"כ הנאשם בעניין זה נעדרת הגיון ובסיס משפטי. הוא הדין לטעמי גם לאשר לתקופה שבין 12.3.08 ל-29.4.09. מדובר בתקופה שבה ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל שהושת עליו. ניכוייה של תקופה זו שהייתה



בתי המשפט

פ 007859/07
תאריך: 02/04/2009

בית משפט השלום תל אביב-יפו
בפני: כבוד השופטת גיליה רביד

חלק מהעונש שהושת על הנאשם בגין תיק אחר, תהייה בבחינת "פרס" לנאשם על ריבוי תיקיו ועל ריבוי מעלליו.

11. סיכומו של דבר, במכלול השיקולים והאיזונים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 40 חודשים.
2. מופעל מאסר על תנאי בת"פ 9414/04 של בימ"ש שלום ת"א בן 10 חודשים.
המאסרים הנ"ל ירוצו חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל, וזאת מיום 29.4.08.
3. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
4. הנאשם ישלם קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים, כשהראשון בהם ביום 3.5.09 אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מיידי של הקנס כולו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ח' בניסן תשס"ט (2 באפריל 2009), במעמד הצדדים.

גיליה רביד, שופטת